

Forfatter: Gjellerup, Karl

Titel: Udrag fra Møllen

Citation: Gjellerup, Karl: "Møllen. Roman i 5 Bøger", i Gjellerup, Karl: *Møllen. Roman i 5 Bøger*, 1896, s. 511. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-gjellerup03-shoot-idm140607019690400.pdf>
(tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Møllen. Roman i 5 Bøger

Hanne var tilmode som En maatte være det, der efter længe at have mærket, at han boede paa usikker Grund og at der var noget Tungt og Truende i Luften, nu pludselig blev stillet saaledes, at han kunde se ned i Krateret af den Vulkan, som var Aarsagen til disse Phænomener. Synd og Lidenskab havde hun hidtil i Grunden kun kjendt af Navn og af abstrakte Deklamationer i Prædikener og Opbyggelsesbøger. Hun vidste vel, at de fandtes ogsaa i hende selv, hun havde endog undertiden vage Selverkjendelses-Glimt af den Sandhed, som hun troende bekjendte, at hun var en Synder, og blot ved at være den, hun var, ja blot ved at være et Menneske var værdig til Fordømmelse og hjemfalden til evig Kval - hvis ikke Troen havde frelst hende og Christi Offerdød løskjøbt hende. Men alt dette havde staaet taaget i det Fjerne; nu var det rykket hende paa Livet; hun blev stillet Ansigt til Ansigt overfor det, hørte det tale med den Stemme, hun havde kjærest i Verden, og følte det i sit eget Liv - thi han var jo hendes Liv, denne Mand, som hun elskede og som ogsaa elskede hende. Ja, det gjorde han! han havde sagt hende det, da de sad dernede ved Dammen - sagt det saa inderlig, og det havde ikke været tomme Ord. Og medens hun nu hørte paa ham, forstod hun meget i hans Adfærd og Væsen, der havde været hende gaadefuldt. Hun saa, hvorledes han havde higet mod hende, med Angst og Haab, stræbt ud over sin Natur og efter Snublen og frygteligt Fald naaet hende først nu, da det var for sent - for sent til, at nogen jordisk Lykke kunde blomstre deraf.